

Promluva 28
 Toužebně naléhající
 modlitba – píseň
 hledajících a cestovatelů
 vypráví příběh o životech
 zabraných do práce
 a oddanosti s každým úsilím
 přiřazeném svému zvláštnímu
 času. Je to jakoby je
 dozorce zvyku
 přitahoval zpět k jejich
 specifickému úkolu.
 Například, když ráno
 svítá, odevzdávají se
 kontemplaci
 a uctívání, zatímco
 mysl je tichá
 a jasná.
 Tak každý
 koná službu, která je
 pro něj vhodná
 a přichází v rámci
 jejich vznešené Duše.
 Je zde sto tisíc
 pozic.
 Čím čistším
 se někdo stává,
 tím výše
 je vyzdvihnut.
 Tento příběh
 duchovního růstu
 je dlouhý.
 Kdokoliv by se snažil
 jej zkrátit, by jen
 zkrátil svůj život a Duši
 o požehnání Boha.
 Co se týká modlitby-písní
 těch, kdo mají Boha -
 Tichých, jejichž
 jména jsou před světem
 skryta, mimo
 nesmírnou žárlivost.
 Nyní jsi usazen
 vedle nich,
 ale nevidíš je.
 Ani neslyšíš
 jejich řeč,
 pozdravy či smích.
 Co je na tom
 tak zázračného?

Když je někdo nemocný,
 vidí zjevení, která
 ostatní nevidí.
 Přesto jsou tyto duchovní
 bytosti tisíckrát
 jemnější než ta zjevení,
 zatímco
 průměrný člověk
 nevidí ani neslyší
 takové vize,
 dokud neonemocní,
 neuvidí tyto
 duchovní bytosti
 dříve, než zemře.
 Takoví duchovní návštěvníci
 znají očistěné stavy
 a majestátnost svatých.
 Pozorně bdí od
 nejranějšího jitra,
 zatímco tisíc jiných andělů
 a čistých duchů
 při svatých.
 Z tohoto důvodu
 Tiší
 váhají donekonečna –
 nechtějí zasáhnout
 uprostřed
 takového chóru,
 nebo vyrušit ty,
 které si přejí poctit.
 Každé ráno jsou
 u dveří králova paláce
 přítomni služebníci.
 Každý má stále působiště
 stálou službu,
 a stálou oddanost.
 Někteří slouží z daleka
 a král je nevidí
 a ani si jich nepovšimne.
 Všichni služebníci vědí,
 který z nich
 má tu čest
 královy přítomnosti.
 Když jsem dosáhnul
 jednoty s Bohem, musím
 hovořit v mezích
 porozumění -
 neboť jejich láska
 a čistota jejich hlasů
 přitahuje svaté duchy,

čisté anděly,
 a ty návštěvníky, které
 nezná nikdo než králova
 svolení, k němu
 přicházejí ode všech bran,
 neboť zde není
 lepší způsob,
 jak sloužit králi.
 Ten přejal
 charakteristiky
 krále a stává se
 sluchem a zrakem krále
 pro všechny ostatní.
 Toto je extrémně
 majestátní pozice,
 vskutku nepopsatelná.
 Její majestátnost
 nelze pochopit
 hláskováním
 M-a-j-e-s-t-á-t-n-í.
 Pokud by jen malá stopa
 této majestátnosti
 prostoupila svět,
 písmeno „M“
 by bylo nenapsatelné,
 zvuk „M“ by byl
 nevyslovitelný,
 nemohla by zůstat žádná
 nápověda či symbol.
 Celé město by bylo
 zdevastováno
 spoustami Světla.
 „Když králové vejdou
 do města, uvedou je
 do zmatků.“ Velbloud
 vstoupí do domu a dům je
 zdevastován, ale v ruinách
 se nachází tisíc pokladů.
 Jenom v ruinách
 lze nalézt poklad.
 V prosperujících městech
 je štváček stále štváčkem.
 Kdybych dlouze
 popsal
 postavení hledajících,
 jak mohu vysvětlit
 stavy těch, kteří
 dosáhli?
 Nemají konce –
 pouze hledající mají konce.

Koncem všech hledajících je dosažení.
 Co by mohlo být koncem pro ty, kteří dosáhli jednoty, jednoty bez oddělení?
 Žádný zralý hrozen se nevrací do nezralého hroznu.
 Žádné zralé ovoce se nestane znovu zeleným.
 Ano, není dovoleno promlouvat o těchto věcech k mužům a ženám.
 Ale jakmile je Tvé Jméno zmíněno, ó Bože, tato slova se pro ně vylévají.
 Při Bohu, nebudu to protahovat.
 Zkrátím to.
 Můj život je spotřebován, ale Ty ten život proměňuješ v nektar.
 Říkáš, že vše je dáno, ale ber tuto Duši jako svou.
 Když kdokoliv zkracuje tento příběh, je to jakoby opouštěl správnou cestu a vydal se na cestu do života hubící divočiny, kde říká,
 „Tyto stromy vypadají jako správná cesta domů.“
 Promluva 29
 Křesťan jménem al-Jarrah pravil:
 „Několik spolučníků šejka Sadr al-Dina řeklo, „Ježíš je Bůh, jak tvrdíš.
 Přiznáváme, že je to pravdou, ale tajíme to a odmítáme, abychom zachovali čest naší komunity.“
 Rumi řekl: Bože nedovoli!
 Toto jsou slova těch opitých

vínem Satana, svůdce.
 Jak by to mohlo být, aby Ježíš, s tak chatrným tělem, který byl přinucen utíkat z místa na místo, který stál méně než dva lokte do výšky, by měl být udržovatelem sedmi nebí - každého o tloušťce pěti set let, a z každého nebe do dalšího o vzdálenosti pěti set let, a každé země pět set let, a od každé země k další pět set let?
 A pod tímto trnem, oceánu ducha, jehož hloubka je ještě větší, dokonce jako mnohonásobek toho?
 Jak by tvůj rozum mohl přijmout, že vládce toho všeho je tou z nejslabších forem?
 Navíc, že předtím, než se narodil, byl Ježíš stvořitelem nebe a země?
 Sláva buď Bohu, nad to, co hříšníci prohlašují!
 Křesťan pravil:
 „Jeho tělo byl pouhý prach. Prach odešel k prachu a čistý duch k čistému duchu.“
 Rumi pravil: Pokud byl duchem Ježíše Bůh, kam odešel jeho duch?
 Duch se vrací ke svému počátku a Stvořiteli.
 Pokud byl on sám počátkem a Stvořitelem, kam by měl jít?
 Křesťan pravil: „Zjistili jsme, že tak to bylo řečeno,

a brali jsme to jako naše náboženství.“
 Rumi odpověděl: Pokud nalezneš a zdědiš falešné zlato rodičů, černé a zkažené, chceš říci, že je nevyměníš za pravé zlato, bez příměsi a znehodnocení?
 Ne, necháš si to zlato, říkajíc, „Tak jsem jej našel.“
 Nebo zdědiš od svých rodičů nehybnou paži a nalezneš léčbu a lékaře, který by paži vyléčil.
 Přijmeš to?
 Ne, namísto toho říkáš, „Svou paži jsem našel nehybnou a nebudu to měnit.“
 Nebo pokud nalezneš slanou vodu na farmě, kde zemřeli tvoji rodiče a ty jsi vyrůstal, ale je ti ukázána jiná farma, jejíž voda je sladká, jejíž rostliny jsou výživné, jejíž lidé jsou zdraví.
 Přeješ si přemístit se na tu druhou farmu a pít sladkou vodu, která by tě zbavila všech nemocí a neduhů?
 Ne, ty říkáš,
 „Nalezli jsme tuto farmu se slanou vodou a jejími neduhy, a držíme se toho, co jsme našli.“
 Bože nedopusť!
 Toto není jednání či slova inteligentního člověka disponujícího zdravými smysly.
 Bůh ti daroval

tvou vlastní inteligenci,
oddělenou od inteligence
tvých rodičů,
tvůj vlastní zrak, odlišný
od zraku tvého otce,
tvé vlastní
rozlišování.
Proč prohlašuješ za neplatný
svůj zrak
a svoji inteligenci,
následující inteligenci,
která tě uvede na špatnou
cestu a zničí tě?
Yutash -
jeho otec byl švec.
Přesto, když dosáhnul
sultánovi přítomnosti,
osvojující si způsoby
králů
a zvládnutí meče
a sultán mu udělil
nejvyšší hodnost,
nikdy neřekl, „Můj otec
je ševcem, proto
nechci tuto pozici.
Dej mi, ó sultáne,
obchod na tržišti, abych mohl
provozovat ševcovství.“
Jistě je správné říci,
že Bůh uctil Ježíše
a přivedl jej blízko,
takže kdokoliv
slouží Ježíši,
slouží Pánu,
kdokoliv jej poslouchá,
poslouchá Pána.
Ale neboť Bůh posílá
proroky v každém věku,
manifestující jejich rukama
vše, co bylo manifestováno
Ježíšovou rukou a víc,
vyplácí se nám následovat
toho proroka -
ne kvůli proroku,
ale kvůli Bohu.
Pouze Bohu lze sloužit
pro něho samého.
Proto jen Bůh
je skutečně milován.
Láska pro vše ostatní

končí v Bohu.
Tedy, miluj věci pouze
pro Boha, a hledej věci
pouze pro Boha, dokud
nakonec nepřijdeš k Bohu
a nebudeš jej milovat
pro něho samotného.
Obléci si Kaabu
je marná touha,
Boží přítomnost je všechen
šat, který potřebuješ.
Tak jako obnošené
a rozedrané šaty
skrývají eleganci
bohatství a velkoleposti,
tak vynikající šaty
a krásné roucho skrývá
znamení krásy
a dokonalosti svatého.
Když jsou šaty svatých
na kusy a cáry, pak je
odkryto jejich srdce.
Promluva 32
Mazanost je
dokonalý šejk.
Brilantní a pravé myšlenky
jsou Jeho žáky
řazenými podle
Božské blízkosti k nim.
Jak se každá myšlenka
rozvíjí, přichází blíže
k mazanosti
a dále od pochybnosti.
Všechny myšlenky
jsou živeny jistotou a rostou.
Teorie a praxe živí
každou myšlenku dokud se
nepřiblíží jistotě.
Pak myšlenka odejde pryč
do jistoty, neboť
v mazanosti již dále
myšlenka nezůstává.
Šejkové
a jejich žáci
v dnešním světě
jsou odrazem toho
šejka mazanosti.
Žáci jsou důkazem,
že ačkoliv se
forma učení mění

z jednoho věku do druhého,
generaci za generací,
ten šejk jistoty
a milovníci Pravdy
jsou věční,
a nikdy se nemění.
Bloudivé
a pochybovačné myšlenky
jsou vyvrženci žáků
šejka mazanosti.
Každým dnem se toulají
dále od pravdy
a klesají hlouběji
do temnoty.
„V jejich srdcích
je nemoc,
a Bůh zvětšuje
jejich nemoc.“
Mistři jedí datle, ale
vězni jedí trní.
„Zachraň ty,
kdo se navracejí k pravdě,
a konej spravedlivé skutky.
Bůh změni jejich zlo
v dobro.“
Každá zkušenost nás
vede k jistotě,
dokonce i skutky zkaženosti.
Jako prohnáný zloděj,
který lituje a připojí se
k policejním silám,
všechny jeho zlodějské triky
se stanou silou
pro spravedlnost.
Jsou si jistější než
všichni ostatní policisté,
kteří nikdy nebyli zloději,
protože když kradli,
znají praktiky zlodějí.
Pokud by se pak
měli stát šejky,
byli by dokonalými,
stařešiny světa
a Mahdimi (spasiteli) věku.